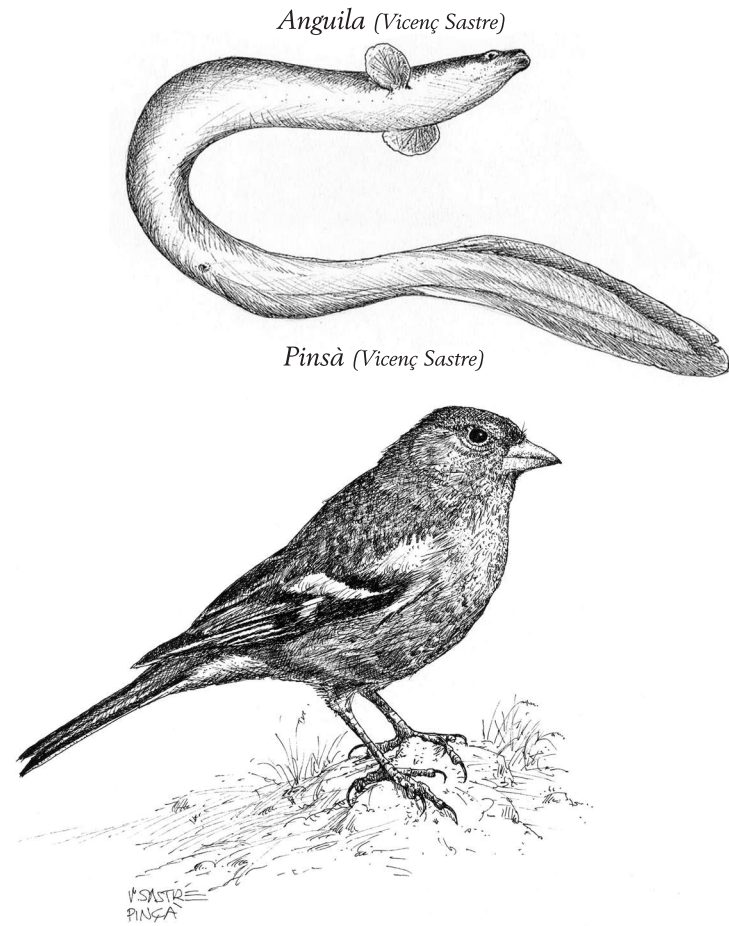

Els corral·ls de pesca

Baixant del mirador es pot veure el sistema tradicional de corral·ls de paret seca que es feia servir per a la pesca. La pesca tradicional d'anguila es fa amb gànguils, que consisteixen en una estructura compartimentada amb entrades d'embut de boca estreta aferrades amb canyes al substrat fangós que permeten l'entrada i no la sortida dels peixos. L'anguila, en regressió a tota la Mediterrània, presenta encara una població en bon estat a s'Albufera des Grau. Entra a la llacuna en forma d'angula durant els mesos de novembre a febrer, on viurà fins a l'edat de reproducció, en què tornarà a sortir a la mar.

El pinar

Continuam l'itinerari per la zona dunar que ha estat fixada per la vegetació. El sistema dunar des Grau va ser un alzinar fins que es va talar fa dècades. Després la zona es va repoblar amb pins. Actualment, ja s'hi pot observar la recuperació de la vegetació original de savines, aladerns i qualche al·lina jove. A la duna fixa hi ha la rata negra (*Rattus rattus*), que s'alimenta de les pinyes joves. També és possible veure-hi qualche eriçó (*Atelerix algirus*). Entre les aus destaquen espècies forestals com la tórtora (*Streptopelia turtur*), el pinsà (*Fringila coelebs*) o la primavera (*Parus major*). Pel que fa als rèptils, destaca la tortuga mediterrània (*Testudo hermanni*), que té una de les densitats de població més altes del món. Pel que fa als insectes, podem trobar-hi un petit escarabat de color blau verd metàl·lic endèmic de les Illes Balears, *Timarcha balearica*.

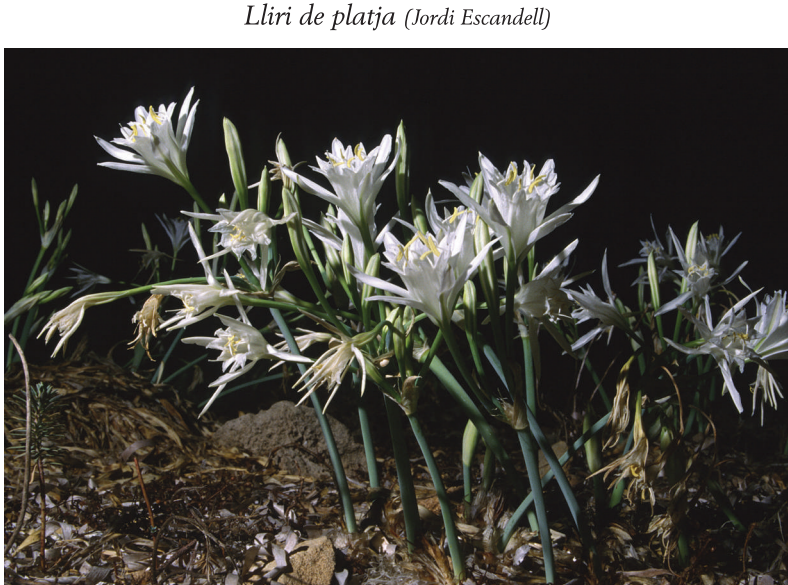

Els corral·ls de pesca

El pinar

El sistema dunar

Des d'aquí continuam cap es Bol Llarg, ja a la platja des Grau, on trobam el sistema dunar, un ecosistema molt fràgil per la seva mobilitat i la pressió humana a què està sotmès durant els mesos d'estiu. Per conservar-lo, es duen a terme una sèrie d'actuacions, com ara la delimitació de la zona d'ús per als banyistes i la redistribució de posidònia com a trampa barrera per a l'arena. Aquesta gestió ha permès recuperar el sistema dunar de forma considerable al mateix temps que es conserva l'arena de la platja. Dins la zona dunar més propera a la mar hi descobrirem tota una sèrie de plantes que estan perfectament adaptades a viure sobre un substrat arenós, molt inestable i que perd l'aigua amb molta facilitat. Destaquen el lliri de platja (*Pancratium maritimum*), el card marí (*Eryngium maritimum*), la gramínia (*Elymus farctus*) i el borro (*Ammophila arenaria*).

Lliri de platja (Jordi Escandell)

La mar al Parc

A les zones submergides hi apareixen les praderies de *Posidonia oceanica* i *Cymodocea nodosa*, fanerògames marines que tenen una doble funció molt important: les restes mortes s'acumulen a la vora de la platja i la protegeixen dels temporals d'hivern, i la planta viva permet retenir l'arena que retorna a la platja durant els mesos estivals. A la zona marina del Parc podem trobar, a més, tota una sèrie de comunitats d'algues d'ambients rocal·losos, on destaquen per la seva abundància les algues del gènere *Cystoseira*, molt castigades a tota la Mediterrània, ja que són molt sensibles a l'excés de freqüentació i a la contaminació. Des d'aquí podem tornar per la platja fins a la colònia des Grau, zona residencial que ha sabut mantenir el seu caràcter menorquí.

La mar al Parc (Jordi Escandell)

Disseny: Ludmila Rivacoba

El sistema dunar

La mar al Parc

Itinerari de sa Gola

Aquest itinerari recorre sa Gola i la zona dunar de la platja des Grau. És molt agradable fer-lo a l'estiu per l'ombra del pinar i per la seva proximitat a la mar.

Dificultat baixa. La distància que s'ha de recórrer és d'1,7 quilòmetres. El camí és pla. La durada mínima és de 45 minuts (sense incloure-hi les aturades). Es pot fer a peu. Les proximitats a la zona de sa Gola són accessibles per a persones amb mobilitat reduïda.

Al centre de recepció de visitants es proporciona tota la informació necessària per fer aquest itinerari. Aturau-vos-hi.

Sa Gola

L'itinerari comença a l'aparcament del camp de futbol ubicat devora el nucli costaner des Grau. Des d'aquí hem de caminar uns 200 metres per la carretera de Maó-es Grau fins que trobam una desviació a mà dreta, on, envoltada de tamarells, trobam una barrera d'ullastre. Si hi arribau amb bicicleta, hi trobareu un lloc per deixar-la.

Es travessa el pont de pedra que creua la zona de sa Gola. Així s'anomena la zona de connexió entre la mar i s'Albufera.

Davall del pont es pot observar una de les comportes que regulen el flux d'aigua que hi ha entre s'Albufera i la mar. Antigament aquesta regulació era per a finalitats únicament pesqueres i, en l'actualitat, la gestió està enfocada a la conservació de la llacuna.

Així es poden regular els nivells d'aigua (importants per a la supervivència dels macròfits), els rangs de salinitat (determinants per a la composició del plàncton i dels macròfits) i la connexió amb la mar (essencial per a la migració dels peixos). D'aquesta manera, l'ecosistema és idoni per a una gran varietat d'espècies animals i vegetals. Aquesta gestió s'ha fet imprescindible, ja que la sobreexplotació de l'aqüífer de s'Albaida, que ha fet eixugar algunes fonts que brollaven tot l'any cap a s'Albufera, n'ha afectat la dinàmica anual.

Ullastres (Vicenç Sastre)

Abaix, granota (Jordi Escandell)

Sa Gola

El salicorniar

Una vegada passat el pont de sa Gola trobam una passarel·la de fusta que protegeix la vegetació de salicornar del pas de la gent. Aquesta zona es caracteritza per una tipologia de vegetació ben particular, adaptada als canvis importants de nivell i salinitat. Destaca la salicòrnia (*Arthrocnemum fruticosum*), l'artemísia (*Halimione portulacoides*), el *Limonium ferulaceum*, l'olivarda marina (*Inula crithmoides*)...

Salicorniar vora el pont de sa Gola (Andrea Guilera)

El mirador de la punta de sa Gola

Un cop passada la passarel·la trobarem una curta però intensa pujada que ens durà fins al mirador, des d'on es pot gaudir d'una vista panoràmica excepcional de s'Albufera cap a l'oest, sa Bassa Salada i el sistema dunar cap al nord.

L'Albufera des Grau té una superfície d'unes 70 hectàrees i uns 3 metres de profunditat màxima, i es troba envoltada de petits turons que li donen un aspecte encaixonat. És un dels millors llocs per gaudir de la posta de sol.

Sa Bassa Salada és una petita llacuna salada aïllada de s'Albufera. Qualque estiu es torna de color vermell per la presència d'uns bacteris que hi apareixen de forma sobtada quan la bassa es queda sense oxigen.

Pasarel·les de fusta i salicorniar (Andrea Guilera)

El salicorniar

El mirador de la punta de sa Gola

